

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Maskeradeballet i Danmark 1808. Et Syn

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Maskeradeballet i Danmark 1808. Et Syn", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 4. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1808_76-txt-shoot-idm229.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Skarer af alle Stænder samledes i Danmarks Sørgetid, i dets Lykkes haarde Vinter, i Vinteren Attenhundrede og otte. De samledes, for i overgigen Spøg at præge deres Glæde.

Enkelte traadte frem, med Billedet af den lidende, den blødende Dana i Haand, og stillede det for de Jublendes Øje. Enkelte Stemmer lode: skammer Eder dog, Sønner af Nord! skammer Eder dog ved at dandse og gøgle paa Bredden af Dannemarks Grav! Dog - blind og døv var Skaren for Synet og Stemmen. Strengeligen, 6tonede højt, og med den blandede sig i rædsom lystige Akkorder:

Fryd dig ved Livet!

Gulvet dundrede under de Dandsende, medens andre Formummede drejede sig under Rægrimen i lystige Kredse, og skreve i hinandens Hænder, som kunde der tvivles om deres Navne, de rette.

Men, se! Lysenes Lue flød over i blaalige Flammer, raslende aabnedes Dørren, og ind traadte en bleg skælvende Olding. Et Spyd var hans Stav, haardt havde han lænet sig til det paa sin tunge Gang, og farvet var det af hans Blod. Faa, men Trofaste fulgte ham, med løftet Sværd i den stærke Haand, og en Taare hang i det ildfulde Øje.

Fremmerst var Dannemarks Kongesøn blandt dem. Tæt vandrede han ved Oldingens Side, og bød ham hvile sig paa den kraftige Arm.

7Forvirret samledes Skaren trindt Gubben, paa hvis Bryst stod Dannemarks Navn med halv udslettet Skrift. Tale vilde han, men kun en utydelig, jamrende Lyd kom over de sittrende Læber. Den ædle ved hans Side, stod rede til at styrke ham med sit Blod; men da rystede den Gamle de hvide Lokker med truende Alvor.

Fluks traadte Tvende frem af Følget, skjulte Spydsodden i det blottede Bryst, og lædskede Oldingen med deres varme Hjerteblood. Skrækket veg Skaren tilbage, men den Gamle rejste sig kæmpehøj og talte: